

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)
SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)
SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa H. S. i M. S.
przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeniowemu Allianz S.A. w W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 marca 2012 r.,
zażalenia powodów na postanowienie o kosztach zawarte
w wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 31 sierpnia 2011 r.,

- 1) **uchyla zaskarżone postanowienie i zmienia je w ten sposób, że nie obciąża powodów kosztami postępowania apelacyjnego,**
- 2) **zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 31 sierpnia 2011 r., Sąd Apelacyjny w pkt 1. oddalił apelację powodów H. S. i M. S. od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 12 stycznia 2010 r., oddalającego powództwo skierowane przeciwko pozwanemu Towarzystwu Ubezpieczeniowemu Allianz S.A. w W. o zapłatę kwoty 150.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 3.200 zł miesięcznie tytułem renty uzupełniającej za bliżej określony okres czasu, a w pkt 2. zasądził od powodów solidarnie na rzecz pozwanego kwotę 2.700 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

W uzasadnieniu orzeczenia o kosztach Sąd Apelacyjny wskazał, że w niniejszej sprawie brak było podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c. w stosunku do powodów jako strony przegrywającej proces. Nie są oni osobami poszkodowanymi, a do sprawy wstąpili jedynie jako następcy prawni zmarłego w toku procesu A. S. Ich trudna sytuacja finansowa sama w sobie nie uzasadniała zastosowania art. 102 k.p.c. Została bowiem uwzględniona przy zwolnieniu ich od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych. Brak również podstaw do przyjęcia, że strona pozwana postępowała niewłaściwie w trakcie procesu.

Powodowie wnieśli zażalenie na postanowienie o kosztach zawarte w pkt 2. powyższego wyroku. Podnieśli, że obecnie znajdują się w trudnej sytuacji finansowej, a powództwo zostało wytoczone jeszcze za życia A. S., który także korzystał ze zwolnienia z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych. Podkreślili, że ze względu na skomplikowany przypadek zachodzący w niniejszej sprawie Sąd Apelacyjny przeprowadził dowód z kolejnej opinii biegłych lekarzy, której przygotowanie zajęło blisko półtora roku. Powodowie prowadzili postępowanie w sposób lojalny, dążąc do wyjaśnienia sprawy. Na tej podstawie powodowie wnieśli o zmianę zaskarżonego postanowienia i nieobciążanie ich kosztami procesu oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Strona przegrywająca proces przed sądem pierwszej instancji, decydując się na wniesienie apelacji, musi liczyć się z możliwością jej oddalenia i związanym z tym obowiązkiem zwrotu przeciwnikowi kosztów poniesionych w postępowaniu apelacyjnym. Decyzję taką powinna podjąć z uwzględnieniem wyników postępowania przed sądem pierwszej instancji, które pozwoliły zweryfikować słuszność zajmowanego w pozwie stanowiska. W judykaturze Sądu Najwyższego przyjmuje się, że przekonanie strony o zasadności zajmowanego stanowiska, które może przemawiać za nieobciążaniem jej kosztami przegranego procesu przed sądem pierwszej instancji, przestaje być aktualne w postępowaniu apelacyjnym (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 czerwca 2011 r., V CZ 24/11, nie publ.; z dnia 5 października 2011 r., IV CZ 48/11, nie publ.).

W niniejszej sprawie na skutek apelacji wniesionej przez powódkę Sąd Apelacyjny dopuścił kolejny dowód, tym razem z opinii instytutu medycznego celem ustalenia, czy rozpoznanie choroby i leczenie A. S. były prawidłowe, pomimo tego, że okoliczność ta była już rozważana i oceniana przed sądem pierwszej instancji na podstawie innej opinii biegłego. Uzasadnia to wniosek, że wątpliwości powódki co do słuszności rozstrzygnięcia sprawy w pierwszej instancji nie były w ocenie Sądu Apelacyjnego całkowicie bezpodstawne. To zaś, łącznie z trudną sytuacją materialną powódki wynikającą z treści dołączonego do apelacji oświadczenia majątkowego, mogło przemawiać za nieobciążaniem jej kosztami postępowania apelacyjnego.

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁶ zd. pierwsze w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., postanowił jak w sentencji, o kosztach postępowania zażaleniowego orzekając na podstawie art. 98 § 3 w zw. z art. 99, art. 391 § 1, art. 398²¹, art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz § 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie... (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).